

Námsætlan (uppskot)

Støðisnámsætlan

Oktobur 2021

Kemur í gildi í august 2022

Føroyska skúlaverkið, frá byrjan í fólkaskúla til lokið miðnám ella yrkisnám, skal virka á einum albúgvandi og lestrarfyrireikandi grundarlagi. Endamálið er at búgva næmingarnar til innliving, samavgerð, samábyrgd, rættindi og skyldur í einum fólkaræðisligum samfelag. Skúlaverkið skal stuðla tí einstaka í fjølbroyttu, persónligu menningini og stímbra evnini til virkishug og djúphugsni. Eisini eigur skúlaverkið at skapa líkindi fyri, at næmingarnir kunnu menna sítt hugflog, sína sannkenning og hugin at læra. Somuleiðis hevur skúlaverkið til endamáls at leggja grundarlag undir framtíðar yrki og framhaldandi útbúgving. Undirvísing og gerandislív skúlans skulu vera grundað á andsfrælsi, tolsemi, javnvirði og fólkaræði.

Øll undirvísing, frá byrjan í fólkaskúla til lokið miðnám ella yrkisnám, skal hava støði í støðisnámsætlanini og í námsætlanunum fyri einstøku lærugreinarnar.

Støðisnámsætlanin er skipað í tríggjar partar:

- Virðisgrundarlag
- Førlleikar
- Meginreglur fyri undirvísing

Innihaldsyvirlit

1. Virðisgrundarlag	3
1.1. Samleiki og mentan	3
1.2. Virðing og fólkaræði	3
1.3. Skapanarevni og gransking	4
2. Færleikar	5
2.1. Støðisfærleikar	5
2.1.1. Lesing	6
2.1.2. Skrivning.....	6
2.1.3. Rokning.....	6
2.1.4. Munnligt samskipti.....	7
2.1.5. Kt-færleikar og talgildisbúgving	7
3. Meginreglur fyri undirvísing.....	9
3.1. Menning og læring	9
3.2. Samrøða.....	9
3.3. Stigvøkstur.....	10
3.4. Eftirmeting og næmingalagað undirvísing	10
3.5. Arbeidshættir	11
3.6. Tvørgreinaligt samstarv.....	11
3.7. At læra at læra	11

1. Virðisgrundarlag

Virðisgrundarlagið tekur støði í endamálsorðing fólkskúlans og stevnumiðunum fyri miðnám og yrkisnám og byggir á grundleggjandi førleikar, sum menniskju ogna sær tíðliga í lívinum. Virðisgrundarlagið hevur avgerandi týdning fyri, at vitan, hegni og førleikar verða ment í øllum lærugreinum.

Virðisgrundarlagið er býtt í trý øki:

- Samleiki og mentan
- Virðing og fólkaræði
- Skapanarevni og gransking

1.1. Samleiki og mentan

Føroyskt mál, kristin siðaarvur og fólksligar siðvenjur eru týðandi partar av føroyskari mentan og eiga sín stóra leiklut í fólkaræðinum í Føroyum. Øll undirvísing eigur at vera á føroyskum máli, um annað ikki er tilskilað. Innlit í føroyska søgu og mentan hevur týdning fyri samleika og tilknýti til føroyska samfelagið, og næmingarnir skulu tí fáa kunnleika um virði og siðvenjur, sum savna fólkið. Albúgving og felags grundvøllur skapa samanhold og tilknýti til samfelagið.

Føroyska samfelagið er fjølmentað, og karmarnir um virkseimið í skúlaverkinum skulu rúma mentanarligum fjølbroytni og persónligum ymisleika. Næmingarnir skulu læra og uppliva, hvussu vit í felagsskapinum virka og liva saman við ymiskum lívsáskoðanum og sjónarmiðum.

Skúlaskipanin skal skapa javnbjóðis menningar- og lærimøguleikar soleiðis, at næmingarnir mennast í treysti til sín sjálvs og til teir móguleikar, sum eru í felagsskapinum. Tey skulu fáa innlit í og eggjast til at taka virknan lut í egnari læring og í felagsskapinum. Tær royndir, sum næmingar gera sær um ymiskar mentanir og siðvenjur, eru við til at skapa samleika teirra.

1.2. Virðing og fólkaræði

At arbeiða við virðing og fólkaræði er at virka fyri góðari samveru millum menniskju og fyri góðum samspæli millum menniskju, náttúru og umhvørvi. Virðing fremur tryggleika og trivnað, ið eru fortreytir fyri gagnligari menning. Undirvísingin skal virka fyri, at hvør einstakur næmingur verður sæddur og hoyrdur, og at næmingarnir kenna seg at hava virði og týdning, har tey eru. Skúlaverkið skal virka fyri, at næmingarnir skilja tær ymisku fortreytirnar, ið øll menniskju hava í lívinum, og læra at virða tørv og sjónarmið hjá øðrum. Eisini skulu næmingarnir læra at virða, at mentanir og samfeløg kunnu byggja á onnur virði enn egnu virði næminganna.

Næmingarnir skulu læra at virða náttúruútilfeingi og gerast tilvitaðir um týdningin av burðardygd og avleiðingar av veðurlagsbroytingum. Tey skulu læra at virða tær skyldur og tey rættindi, sum fólkaræði byggir á, herímillum teir sáttmálar, ið Sameindu tjóðir hava samtykt um náttúruútilfeingi, barnarættindi og mannarættindi.

1.3. Skapanarevni og gransking

Forvitni, spæl og hugflog eru serligir eginleikar hjá næmingunum, sum skúlin skal stimbra og gera gagn av í undirvísingini. Arbeitt verður miðvíst við skapandi tilgongdum, sum áhaldandi vekja forvitni, fremja íblástur og stimbra hugflogið. Førleikin at undrast, seta spurningar, granska og gera egnar royndir hevur stóran týdning fyri djúphugsni og grundan. Dentur verður lagdur á, at námsfrøðiliga virkseimið er fjøltáttað og innihaldsríkt, so tað stimbrar skapanargleði næminganna. Næmingarnir skulu menna síni skapanarevni við at sansa, uppliva, granska og spæla. Skapandi tilgongdir eggja forvitni næminganna og stimbra hugflog, læring og dirvi teirra til at eygleiða, undrast, finna uppá, gera royndir og menna nýggj hugskot. Samstarv gevur íblástur til nýhugsan og dirvi til at verkseta hugskotini.

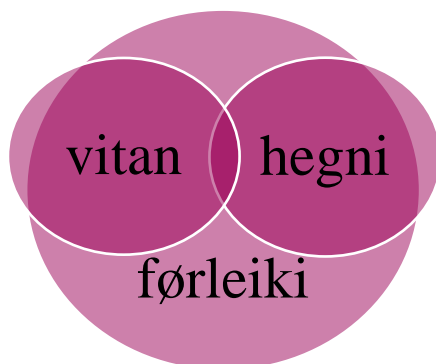
Ein fortreyt fyri nýskapen og gransking er samspæl millum nýggj hugskot og hugskot, sum longu eru rótfest. Næmingarnir skulu læra at leita fram og ognar sær viðkomandi vitan og við kritiskari hugsan menna síni hugskot við stóði í frammanundan rótfestum hugskotum. Við dómum og venjingum skulu næmingarnir læra at nýta vísindaligan framferðarhátt og at handfara keldutilfar á kritiskan, sakligan, siðiligan og dygdargóðan hátt.

Næmingarnir skulu eisini læra, at egnar royndir, egin sjónarmið og sannføringar kunnu broytast. Vitan er ein fortreyt fyri kritiskari hugsan og rúmar samstundis óvissu og tí óvæntaða. Í undirvísingini skulu næmingarnir tí læra at finna javnvágina millum virðing fyri vitan og rótfestum hugskotum og nýggjar, granskandi og skapandi hugsanir. Hendan javnvágin er ein fortreyt fyri at menna nýggj hugskot.

2. Førleikar

Førleikar eru grundleggjandi partur av námsætlanunum í øllum lærugreinum í fólkaskúla, á miðnámi og á yrkisnámi. Førleikarnir eru lutaðir sundur í stöðisførleikar og fakligar førleikar. Stöðisførleikarnir eru galdandi fyri allar lærugreinar á øllum stigum og eru lýstir her. Fakligu førleikarnir eru lýstir fyri ymsu stigini í einstøku námsætlanum fyri ymsu lærugreinarnar.

Lýsingin av stöðisførleikum og fakligum førleikum fevnir um hugtøkini *vitan*, *hegni* og *førleika*.

- *Vitan* fevnir um fakliga innihaldið í einstøku lærugreinunum.
- *Hegni* fevnir um evnini hjá næmingunum at loysa settar uppgávur.
- *Førleiki* lýsir evnini hjá næmingunum at nýta viðkomandi vitan og hegni til sjálvstöðugt at loysa uppgávur bæði í kendum og ókendum samhangum.

2.1. Stöðisførleikar

Stöðisførleikar eru grundleggjandi førleikar, sum skulu hava líkindi at stimbrast og mennast í øllum skúlaverkinum frá byrjan í fólkaskúla til lokið miðnám ella yrkisnám. Stöðisførleikarnir eru tongdir at fakligu førleikunum og hava avgerandi týðning fyri heildarmenningina hjá einstaka næminginum.

Stöðisførleikar eru við til at menna sannkenning, hugflog og evni næmingsins at hugsa sjálvstöðugt og grundandi og taka egnar avgerðir. Undirvísingin skal virka fyri, at næmingarnir fáa hug at læra og vera virknir í síni egnu læritilgongd og geva sítt íkast til kjak og loysnir í undirvísingarhøpi og øðrum viðkomandi stöðum. Stöðisførleikarnir eru eisini týðningarmiklir fyri at styrkja samleika næminganna og fyri at kunna taka lut í útbúgving, arbeiði og samfelag.

Í hesum sambandi eru fimm stöðisførleikar lýstir, sum allar lærugreinar á øllum stigum skulu fevna um.

- Lesing
- Skriving
- Rokning
- Munnligt samskipti
- Kt-førleikar og talgildisbúgving

Ymiskt er, hvussu stóran leiklut ymsu lærugreinarnar og ymsu stigini hava í at menna og stimbra ymsu stöðisførleikarnar.

2.1.1. Lesing

At lesa er ein fjöltáttað fatanarlig og málslig tilgongd, sum krevur, at lesararnir tulka tekstin við stöði í vitanini, sum tey hava frammanundan.

Lesiførleikin skal mennast og stimbrast í øllum lærugreinum, og næmingarnir skulu læra at avkoda tekst í øllum sínum ymisleika, t.d. lesa ritmyndir, nótar, hagtøl, leiðbeiningar og margháttadar tekstir. Víðkaða teksthugtakið fevnir eisini um aðrar tekstlutir, sum næmingarnir skulu læra at týða, so sum myndir, livandi myndir og ljóð.

Tekstir kunnu vera sera ymiskir í ymsu lærugreinunum, bæði viðvíkjandi orðfeingi og bygnaði. Góð lesiundirvísing fevnir um allar lærugreinar og hevur til endamáls at menna lesiførleika næminganna í ymsum tekstsløgum, bæði fagur- og yrkisbókmentaligum.

Eitt gott lesiumhvørvi í skúlanum er ein fortreyt fyri at menna góðar og fjølbroyttar lesiførleikar og lesivanar. Umráðandi er, at skúlin miðvíst og tilvitað skapar eitt lesiumhvørvi, har næmingar áhaldandi fáa ment sínar lesiførleikar og lesivanar, soleiðis at tey halda fram at lesa av áhuga og forvitni. Í hesum sambandi er tað av stórum týðningi, at skúlabókasavnið er ein natúrligur partur av skúlagongdini.

2.1.2. Skrivning

Førleikin *at skriva* snýr seg um at greiða frá og samskifta skrivliga. Dentur verður lagdur á at seta orð á hugsanir, evni og kenslur, umframt at menna hugskot og viðgera ymisk viðurskifti skrivliga í øllum lærugreinum. Lesi- og skriviførleikin er sínámillum treytaður, og fortreytin fyri at skriva ein tekst er, at næmingarnir hava neyðuga orðfeingið og duga at fata og tulka og seta orð og hugtøk í rætt høpi. Skrivitilgongdin stuðlar undir fatanina og at skipa tankar og hugskot.

Umframt at næmingarnir skulu ognar sær førleikar at skriva og skapa egnar tekstir í ymsum tekstsløgum, so fevnir skriviførleikin eisini um stavseting, setningsbygnað og tekstbygnað. Skrivning fevnir eisini um víðkaða teksthugtakið, og næmingarnir skulu læra at arbeiða við margháttadum tekstum og knýta skrivaðan tekst og aðrar framsagnarhættir saman.

Skrivligt samskifti er fjöltáttað og fer fram á ymsum pallum. Næmingarnir skulu læra at skilja og nýta fjöltáttaðu skrivligu samskiftismøguleikarnar kritiskt og læra at samskifta skrivliga á fjølbroyttan, virðiligan og sakligan hátt, hóskandi til samskiftisstøðu og móttakara.

2.1.3. Rokning

Førleikin *at rokna* snýr seg um at tosa, skilja og brúka stöddfrøði í ymsum viðurskiftum, bæði í ymsu lærugreinunum í skúlanum og í samfelagnum annars. Tað er at brúka stöddfrøðilig hugtøk, háttaløg og ítøkilig amboð at lýsa, greiða frá og ímynda sær, hvat fer at henda.

Støddfrøði kann bítast upp í tvey øki:

- Støddfrøði í gerandisdegnum
- Mál og amboð í støddfrøði

Støddfrøði í gerandisdegnum snýr seg um at læra næmingarnar at síggja støddfrøðina í gerandisdegnum. Næmingarnir skulu læra at seta orð á og loysa støddfrøðilig greiðsluevni og kritiskt at greina, hvussu støddfrøðin verður brúkt og kann ávirka tey sjálv og samfelagið sum heild. Herímillum skulu næmingarnir læra um móguleikar og váðar við privatum fíggjarviðurskiftum og búgvast til sjálvstøðugt at taka skynsamar fíggjarligar avgerðir.

Mál og amboð í støddfrøði snúgva seg um, at næmingarnir læra at samskifta í, við og um støddfrøði, at tey læra at kenna, at seta orð á og at brúka tekn og formlar, sum vanligar verða brúkt í støddfrøði, og at tey læra at brúka hjálparmiðlar í støddfrøðiligum høpi.

2.1.4. Munnligt samskifti

Munnligt samskifti snýr seg um at tosa, bera fram, skifta orð um, samrøða, grundgeva og lurta. Munnliga samskiftið skal stimbrast og mennast í øllum lærugreinum. Munnligt samskifti skapar samband við onnur og er týðandi liður í at menna persónligar, mentanarligar og sosialar førleikar. Kropsmálið er eisini ein týðningarmikil partur í munnligum samskifti, sum næmingarnir skulu læra at gerast tilvitaðir um. Næmingarnir skulu læra at bera fram og vera tilvitaðir um sendara- og móttakaraviðurskifti og at lurta og geva aftursvar.

Munnligt samskifti er fjøltáttað og fer fram á ymsum pallum. Skúlaverkið skal tí eisini búgva næmingarnar til at nýta og skilja fjøltáttaðu samskiftismóguleikarnar og í læritilgongdini tilogna sær førleikar at brúka hesar í viðkomandi høpi og kritiskt taka støðu til teir.

2.1.5. Kt-førleikar og talgildisbúgving

Kt-førleikar og talgildisbúgving snúgva seg bæði um førleikar at brúka ítøkilig, viðkomandi kt-amboð og at skilja amboðini, og í hvørjum samanhangi tey skynsamt kunnu nýtast. Eisini snúgva kt-førleikar og talgildisbúgving seg um atferð á talgildum miðlum og keldukritiska viðgerð av talgildum tilfari. Endamálið er at búgva næmingarnar til at vera virknar, sjálvstøðugar, kritiskar og fólkaræðisligar borgarar í einum talgildum samfelagi.

Kt-førleikar og talgildisbúgving kunnu bítast í seks øki:

- Nýtsla
- Fatan og teldulig hugsan
- Metingarevni
- Samskifti og samstarv

- Leitan og viðgerð
- Skapan

Nýtsla fevnr um, at næmingarnir duga at brúka kt-amboð tilvitað og á ein skilagóðan hátt. Í hesum sambandi skulu næmingarnir eisini duga at taka avgerðir um, hvørji amboð eru viðkomandi í einari ávísari støðu.

Fatan og teldulig hugsan snúgva seg um, at næmingarnir læra at meta um móguleikar og avmarkingar við talgildum lutum og amboðum. Somuleiðis skulu næmingarnir læra at meta um, hvørjar avleiðingar nýtsla av hesum lutum og amboðum kann hava fyrri tey og samfelagið rundan um tey. Næmingarnir skulu læra at skilja, hvussu ein telda virkar, og harvið royna móguleikan at taka ymiskt úr gerandisdegnum og fáa telduna at loysa hetta. Næmingarnir skulu eisini úr einum etiskum sjónarhorni læra at meta um sambandið millum menniskju og tøkna, og hvussu tey ávirka hvørt annað, og hvørjar avmarkingar teldan hevur.

Metingarevni snúgva seg um ábyrgd og atferð á talgildum miðlum. Næmingarnir skulu læra um trygd, keldukritik og hóskandi atferð og verju av persónligum virðum á talgildum miðlum.

Samskipti og samstarv fevna um, at næmingarnir skulu menna sínar talgildu samskiptis- og samstarvsførleikar, so tey kunnu samskipta greitt og skapa skynsamt samband og gevandi samstarv við onnur.

Leitan og viðgerð fevna um, at næmingarnir skulu læra at finna og ognar sær vitan frá talgildum keldum og viðgera hesar keldukritiskt.

Skapan fevnr um, at næmingarnir læra at nýta kt-amboð saman við sínum skapandi evnum, samstundis sum næmingarnir eisini menna hesi evni. Hetta fevnr eisini um, at næmingarnir fáa grundleggjandi innlit í talgildar skapanartilgongdir.

3. Meginreglur fyri undirvísing

Undirvísingin skal taka atlit at fortreytunum hjá einstøku næmingunum og skal skipast eftir tí støði, sum næmingarnir eru á. Námsætlanir og útbúgvingarbygnaður skulu tryggja, at fortreytir fyri fjøltáttaðari undirvísing eru til staðar.

Meginreglurnar eru býttar í sjei øki:

- Menning og læring
- Samrøða
- Stigvøkstur
- Eftirmeting og næmingalagað undirvísing
- Háttaløg
- Tvørgreinaligt samstarv
- At læra at læra

3.1. Menning og læring

Samleiki, sjálvsfatan, meiningar og hugburður verða ment í samspæli við onnur. Næmingar læra og mennast bæði í sjálvari undirvísingini, í samstarvi við sínar floksfelagar og í øðrum virkseminum í skúlanum. Faklig og sosial læring kunnu ikki skiljast at, og í dagliga virkseminum mennast sosialu og fakligu førleikarnir saman.

Eitt sterkt og inkluderandi læriumhvørvi, sum viðurkennir fjølbroytni sum virðismikið tilfeingi, er grundarlag undir eini uppbyggjandi mentan, har bæði faklig og sosial menning eru í miðdeplinum. Slík læriumhvørvi mennast og varðveitast í greiðum og umsorgarfullum samstarvi millum næmingar og lærarar.

3.2. Samrøða

Samrøðan hevur avgerandi týdning fyri málsliga og sosiala menning og læring. Næmingarnir skulu læra at síggja virðini í lurtandi samrøðuni, tá tey mæta mótgangi og koma í tvístøður.

At samrøða og at orða seg munnliga eru førleikar, sum næmingarnir skulu duga at nýta og framhaldandi menna. Skúlin skal tí leggja dent á frásøgn og málbúrd og við hesum eggja til forvitni og skapa áhuga fyri móðurmálinum, føroyskum, sum amboði, ið skal víðka sjónarringin hjá næmingunum. Næmingarnir skulu tí á øllum stigum gera royndir við málinum, eitt nú við sínámillum tosi og við at siga frá.

Skúlin skal vera inkluderandi og leggja dent á, at næmingarnir halda seg til at tosa um kenslur, evni, hugtøk, upplivingar og tað, sum tey eru áhugað í. Næmingarnir skulu arbeiða við at lurta og at vera

umhugsin öll skúlaárin, samstundis sum orðfeingi og málburður verða ment. Floks- og bólkakjak skulu javnan eftirmetast, so at næmingarnir gerast tilvitaðir um, hvat tað er, sum fær tosið á glið og samrøðuna ella orðaskiftið at hepnast og ganga væl.

3.3. Stigvøkstur

Stigvøkstur merkir stöðug framtøka frá einum lægri stigi á eitt hægri. Í læritilgongdini verður farið frá tí lætta til tað torføra, frá tí einfalda til tað torgreidda og frá tí ítøkiliga til tað úrtøkiliga. Í stigvøkstrinum liggur eisini kravið um vaksandi ábyrgd og virknari luttøku. Umráðandi er í hesum sambandi, at ljós verður varpað á teir leiklutir, sum næmingar og lærarar kunnu hava hvør sær. Samrátt verður um, hvat ið er best at gera, og hvussu hetta verður gjørt, so næmingarnir fáa ávirkan á undirvísingina og á egna læring.

Stigvøkstur kemur serstakliga til sjóndar í fakligu førleikamálunum, sum eru lýst í einstøku námsættlanunum. Máluni lýsa framúravrikið (hægsta próvtal) og eru bindandi soleiðis at skilja, at lærarar og næmingar altíð arbeiða fram ímóti at náa teimum ásettu málunum so væl sum gjørligt. Umráðandi er eisini, at lærarar eru tilvitaðir um fortreytirnar hjá einstøku næmingunum og tillaga undirvísingina við atliti at fortreytum teirra. Næmingarnir skulu gerast tilvitaðir um tey krøv, ið sett verða, so tey kunnu seta upp mál, umhugsa og leggja til rættis sína egnu menning. Næmingarnir skulu greitt fáa at vita, hvussu úrtøka og arbeiðslag teirra verða eftirmett, og hvat metingarstöðið er grundað á.

3.4. Eftirmeting og næmingalagað undirvísing

Læring og menning hjá einstøku næmingunum skulu vera í miðdeplinum í øllum skúlaverkinum. Undirvísing skal leggjast soleiðis til rættis, at hon eggjar øllum næmingum til at læra og hava álit á egnum hegni og førleikum. Fyri at skapa tílíka tileggjan er umráðandi, at karmarnir fyri undirvísingina eru greiðir og tryggir við greiðum málum og dygdargóðum fakligum innihaldi og háttaløgum. Næmingarnir skulu fáa høvi at fara í dýpdina við ymsum fakligum greiðsluevnum. Til hetta krevst, at lærararnir hava innlit í og kunnleika um úrtøku, ídni og arbeiðslag hjá einstøku næmingunum, og at undirvísingin stöðugt verður lagað til fortreytirnar hjá tí einstaka til tess at tryggja framhaldandi fakligan, sosialan og persónligan stigvøkstur.

Reglulig eftirmeting skal vera sameindur partur av allari undirvísing á øllum stigum í skúlaverkinum. Tað hevur stóran týðning, at næmingarnir hava virknan lut í eftirmetingini, og tey skulu javnan fáa kunnleika um egna læritilgongd og úrtøku og læra at grunda um hesi. Tilvitan um væntanir og krøv, arbeiðslag og ídni, kann hjálpa næmingunum at betra um og menna lærifortreytirnar í framhaldandi skúlagongd.

3.5. Arbeidshættir

Í öllum lærugreinum skulu ymiskir arbeidshættir verða nýttir, so at fjölbroytni í lærugreinini kann verða framt miðvíst. Dømi um arbeidshættir eru lærarafraamløga, næmingaframløga, samrøður í flokkinum, einstaklingsarbeiði, bólka- og toymisarbeiði, verkætlanararbeiði o.t.

Endamálið við teimum ymsu arbeidsháttunum er eisini at menna aðrar førleikar: At leita upp og ognar sær viðkomandi vitan, at granska, at arbeiða sjálvstøðugt, at seta sær mál, at arbeiða evnislagað og miðvíst, at arbeiða tíðaravmarkað, at samstarva, at brúka og síggja vitan í nýggjum høpi, at leggja til rættis og evna til eitt avrik, at gera uppgávuorðingar, at hugsa nýtt og verkseta, at hugsa djúpari og breiðari um ávíst evni umframt at taka á seg ábyrgd og hava virðing og innliving.

3.6. Tvørgreinaligt samstarv

Tvørgreinaligt samstarv skal hjálpa næmingunum at síggja lærugreinarnar sum partar av størri heild og letur samstundis upp fyri øðrum sjónarmiðum. Harumframt eru evnini at samstarva og síggja samanhangir avgerandi, tá ið næmingarnir fara undir víðari lestur ella út á arbeidsmarknaðin.

Tvørgreinaligt samstarv kann vera meira og minni bindandi, frá fullkomnari samkoyring millum lærugreinar við felags tímum og felags tvørgreinaligum verkætlanum, til bert at fevna um avtalur millum lærarar um at fylgjast í lesnaði, t.e. at taka upp somu evni í fleiri lærugreinum samstundis og soleiðis geva næmingunum fleiri ymiskar tilgongdir til sama spurning.

3.7. At læra at læra

Næmingarnir skulu gerast tilvitaðir um læritilgongdina, hvat tað í grundini er at læra, og hvat endamálið við læringini er. Skúlin skal eggja næmingunum til at hugsa um egna læring og at gerast tilvitaðir um, hvussu tey læra og avrika á besta hátt. Um næmingarnir skilja egna læring, kunnu tey lættari stimbra sína egnu læring og sjálvstøðugt ognar sær vitan og hegni.

Undirvísingin skal sostatt ikki bert savna seg um tað, sum lært verður, men eisini um, hvussu lært verður. Umráðandi er, at hugtakið *læring* verður lýst og viðgjørt, so næmingarnir gerast tilvitaðir um, hvat hugtakið ber í sær. Dentur skal eisini leggjast á fimi og áhaldni í læritilgongdini í skúlanum og í sambandi við heimaarbeiði, og tann týðandi leiklut hesi hava í fakligu menningini.

Umráðandi er, at næmingarnir gerast tilvitaðir um samfelagsliga og persónliga týðningin av tí menniskjaliga og samfelagsliga tilfeingi, útbúgving er. Lærarin skal leggja lag á og skapa umstøður, sum stimbra hug næminganna til áhaldandi at læra.